

درس سوم

زمینه‌های نهضت مشروطه

مقام معظم رهبری، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای:

«باید به مشروطه افتخار بکنیم و مشروطه را جزو نقاط عطف تاریخ ایران بدانیم. خواسته‌ی علماء در مشروطه، عدالت‌خواهی بود. تحصن‌ها، فدایکاری‌ها، ایستادگی‌ها و مقابله‌هایی که با دستگاه استبداد صورت گرفت، فقط یک درخواست اخلاقی محض بود. عدالتی که آن‌ها می‌خواستند، عدالت در زمینه‌ی مسائل حکومتی بود...»^۱

نهضت مشروطه یکی از حوادث بزرگ تاریخ معاصر ایران است، که تأثیر عمیق و پایداری در تحولات فکری و سیاسی جامعه‌ی ما گذاشته است.
در بررسی ریشه‌های پیدایش این نهضت، عواملی چند قابل تأمل‌اند که به تشریح آن‌ها می‌پردازم.

۱- از دست رفتن سرزمین‌هایی از چهار سوی ایران

یکی از دلایل نارضایتی مردم از حکومت قاجار، از دست رفتن سرزمین‌هایی بود که به وسیله‌ی دولت‌های استعمارگر روس و انگلیس از ایران جدا شده بودند.
قسمت‌هایی که توسط روسیه از ایران جدا شد عبارت بودند از: کل قفقاز در شمال غربی و منطقه‌ی ماوراء النهر در شمال شرقی (شامل کشورهای قزاقستان، تاجیکستان و ترکمنستان کونی) به این ترتیب، در شرق و غرب دریای خزر، مناطق و ایالت‌های وسیع و زرخیزی از ایران جدا شدند.
سرزمین‌هایی که توسط انگلستان از ایران جدا شد عبارت بودند از: ایالت‌های هرات و قندهار؛ و بخش بزرگی از بلوچستان.^۲

۱- www.Khamenei.ir

۲- محیط مافی، مقدمات مشروطیت، ص ۲۹؛ مجتبه‌زاده، نگاهی به جگونگی شکل‌گیری مرزهای خاوری ایران، ص ۲۴-۲۲.

مناطقی که به موجب
عهدنامه‌ی گلستان از
ایران جدا شد.

مناطقی که به موجب
عهدنامه‌ی ترکمنچای
از ایران جدا شد.

مناطقی که به موجب
عهدنامه‌ی آخال از
ایران جدا شد.

مناطق تحت نفوذ
ایران در دوره‌ی
فتحعلی‌شاه

مناطقی که براساس
عهدنامه‌ی پاریس از
ایران جدا شد.

مناطقی که به موجب
قرارداد گلدازیت
از ایران جدا شد.

مسیرهای پیشروی
روسها

ایران در دوره‌ی قاجاریه

۲- غلبه‌ی استعمار بر مملکت

کشورهای استعمارگر اروپایی از قرن شانزدهم میلادی شروع به اشغال سرزمین‌هایی در آسیا، آفریقا، و قاره آمریکا کردند و تا اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم کشورهای متعددی را زیر سلطنه خود درآوردند. ایران نیز به دلایل موقعیت ویژه‌ی جغرافیایی و برخورداری از منابع سرشار مواد اولیه، مورد توجه کشورهای استعمارگر قرار گرفت.

ضعف حکومت قاجار و طمع ورزی و فساد مالی درباریان، زمینه‌ی سلطه‌ی بیگانگان بر مملکت را فراهم کرده بود. بارزترین نتیجه‌ی این وضعیت، امتیازهای متعددی بود که به خارجیان داده می‌شد. علاوه بر آن قرض‌هایی که شاهان قاجار از کشورهای بیگانه می‌گرفتند موجب سلطه‌ی بیشتر استعمارگران بر مملکت شد. علاقه‌ی شاهان قاجار به مسافرت به اروپا، انگلیزه و میزان دریافت وام از بیگانگان را افزایش داد. ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه قرض‌هایی از روس و انگلیس دریافت کردند و به جای این که این پول را هزینه‌ی کارهای اساسی کنند آن را، خرج سفرهای خود به اروپا کردند.

دادن امتیازات، گرفتن وام و اعمال حق کاپیتولاسیون که از عهدنامه‌ی ترکمانچای برقرار شد و همچنین دخالت‌های بیگانه در امور داخلی ایران احساسات ملی را جریحه‌دار کرده بود.

فکر کنید و پاسخ دهید:

موقعیت جغرافیایی ایران چه نقشی در توجه استعمارگران به مملکت ما داشته است؟

۳- استبداد دستگاه حاکم

حکومت قاجار بر بنیاد استبداد متکی بود و قدرت در دست شاه و اراده‌ی او متمرکز بود. مردم ایران هیچ‌گونه تضمین برای حفظ جان و مال و ناموس خود در مقابل دستگاه استبدادی نداشتند.^۱ شاه و بستگانش هر کاری که مایل بودند، انجام می‌دادند و هر بلایی که می‌خواستند، بر سر مردم می‌آوردن. در ایالت (استان)‌ها وضع بدتر از مرکز حکومت بود. حاکمان ایالت‌ها از میان شاهزادگان انتخاب می‌شدند و در منطقه‌ی خود مانند یک شاه عمل می‌کردند. روش انتصاب حاکمان ایالت‌ها به این طبق بود که این ایالت‌ها در ازای دریافت مالیات‌های سنگین ثابت سالیانه، به‌طور کامل در اختیار شاهزادگان قرار می‌گرفتند. این نوع واکذاری شبیه به فروش ایالت‌ها بود؛ بدین‌گونه فشار مالیاتی کمرشکنی بر مردم تحمیل می‌شد. به این دلیل مردم از حکومت قاجار ناراضی بودند.

۴- مخالفت‌های مردم و علماء با استبداد و استعمار

توجه مردم مسلمان ایران به آموزه‌های دین اسلام نظیر امر به معروف و نهی از منکر، عدالت‌خواهی و لزوم دفع ظلم که در آیات قرآن کریم و سیره‌ی مصصومین به آن پرداخته شده است، موجب می‌شد نسبت به این آموزه‌ها احساس تکلیف کنند. از سوی دیگر گسترش فعالیت علمای دینی در دوره‌ی سلطنت

۱- یک روز در بازگشت ناصرالدین شاه از زیارت حضرت عبدالعظیم (ع)، سرباز‌هایی که پرداخت حقوقشان ماه‌ها عقب افتاده بود، می‌خواستند عربضه‌ای به شاه تقدیم کنند اما از طرف همراهان او، با ضرب و شتم پس رانده شدند. آن‌ها نیز از شدت ناراحتی چند تکه سنگ به سوی نوکرهای شاه پرتاب کردند. یکی از این سنگ‌ها به کالسکه‌ی شاه خورد و اسب‌ها رمیدند. به دستور ناصرالدین شاه، سربازان شاکی را که ده نفر بودند، با دستان بسته به شهر آوردند و همگی آن‌ها را در حضور او، با طناب خفه کردند. (ن. ک.: شیخ‌الاسلامی، افزایش نفوذ روس و انگلیس در ایران، ص ۱۵).

ناصرالدین شاه، موجب برقراری ارتباط منظم میان مردم و روحانیون گردید و در نتیجه زمینه‌ی پیدایش حرکتی فکری به رهبری عالمان دینی فراهم شد. گسترش این حرکت فکری موجب افزایش آگاهی مردم در زمینه‌ی مسائل اعتقادی و دینی شد و باورهای مذهبی و فرهنگی جامعه را در مقابل آیین‌های ساختگی و دسیسه‌های بیگانگان تقویت کرد. اولین ثمره‌ی این فعالیت‌ها، پیروزی در نهضت تباکو بود که علاوه بر لغو قرارداد توتون و تباکو، قدرت و رهبری روحانیون شیعه را در صحنه‌ی سیاسی کشور آشکار کرد و آسیب‌پذیری استبداد داخلی و استعمار خارجی را در برابر اراده‌ی ملت نشان داد. این جریان فکری و اعتراض‌آمیز از دوره‌ی ناصرالدین شاه به دوره‌ی سلطنت مظفرالدین شاه منتقل شد و به تدریج به نهضتی عظیم به رهبری روحانیون تبدیل گردید که آیت‌الله سید محمد طباطبائی، آیت‌الله سید عبدالله بهبهانی و آیت‌الله شیخ‌فضل‌الله نوری در داخل ایران و مراجعی همچون آیت‌الله محمد کاظم خراسانی، آیت‌الله شیخ عبدالله مازندرانی و آیت‌الله حاج میرزا حسین فرزند میرزا خلیل تهرانی در نجف اشرف آن را رهبری می‌کردند. اساس این نهضت بر مبارزه با استعمار خارجی و استبداد داخلی و تلاش برای برقراری عدالت در مملکت قرار داشت، تا با ایجاد عدالت‌خانه و «دارالشورا» قدرت و اختیارات پادشاه و حکام را محدود و با اجرای قوانین اسلامی از لجام گسیختگی آن‌ها جلوگیری کند.

۵- ورود اندیشه‌های جدید

عصری که در آن، شاهان سلسله‌ی قاجار با خودکامگی بر مردم حکومت می‌کردند، دوران تحول‌های فکری و آزادی‌خواهی در قسمت‌هایی از جهان بود، و در تعدادی از کشورها، حکومت «مشروطه» برقرار شده بود. از سال ۱۲۳۸ تا سال ۱۲۹۰ ش. کشورهای انگلیس، ایتالیا، دانمارک، اتریش، مجارستان، آلمان، فرانسه، رژیم، روسیه، چین و مصر به حکومت مشروطه و یا جمهوری دست یافتند.^۱ ایرانیان نیز به طور مستقیم و یا غیرمستقیم، تحت تأثیر این نهضت‌ها و رویدادهای فراگیر قرار داشتند. زمینه‌های ورود تفکر مشروطه‌خواهی به ایران، به شکل‌های مختلف نظری اعزام دانشجو به خارج، سفرهای درباریان و سیاستمداران به خارج، و مهاجرت برخی از ایرانیان به کشورهای مختلف فراهم شد.

دستاوردهای معاشرت‌ها، مسافرت‌ها و مأموریت‌های مهاجران، دانشجویان، جهان‌گردان و دیلمات‌های ایرانی که با کشورهای پیشرفته در تماس بودند، از راه انتشار روزنامه‌ها و چاپ کتاب‌ها، و در خلال نامه‌ها و سخنان آنان، به جامعه منتقل می‌شد.

۱- حائزی، تشیع و مشروطیت، ص. ۱

الف- روزنامه‌ها: یکی از عامل‌هایی که در دوره‌ی قاجار سبب ایجاد تحولی بزرگ در مردم شد، انتشار روزنامه‌ها بود. در آن زمان روزنامه‌های فارسی زبان دو دسته بودند: داخلی و خارجی. روزنامه‌های داخلی خود به دو دسته‌ی روزنامه‌های «دولتی» و «غیردولتی» تقسیم می‌شدند. «کاغذ اخبار»، «واقعی اتفاقیه»، «شرف» و «شرافت» از جمله روزنامه‌های دولتی بودند. «کاغذ اخبار» اولین روزنامه‌ی ایران بود که توسط میرزا صالح شیرازی انتشار یافت. «تریتی» و «ادب» از معروف‌ترین روزنامه‌های غیردولتی چاپ ایران بودند. «عروة الوثقى»، «اختر»، «قانون»، «حبل المتنین»، «حکمت» و «ثربا» از مشهور‌ترین روزنامه‌های فارسی زبان بودند که در خارج از کشور چاپ و وارد ایران می‌شدند.^۱

فکر کنید و پاسخ دهید:

چرا برخی روزنامه‌های فارسی زبان در خارج از کشور چاپ می‌شد؟

ب- آثار روشنگرکران

۱- سفرنامه‌ها: اولین نشانه‌های اندیشه‌های نوین، در سفرنامه‌های عهد قاجار مشاهده می‌شود. سفرنامه‌ی میرزا صالح شیرازی- از اولین دانشجویان اعزامی به خارج- از معروف‌ترین این آثار است. میرزا صالح شیرازی در سفرنامه‌ی خود به روشنی از اندیشه‌های نوین غربی، بهویژه نظام حکومت مشروطه‌ی انگلیس، تعریف و تمجید کرده است. «سیاحت‌نامه‌ی ابراهیم بیگ» اثر حاج زین‌العابدین مرااغه‌ای، یکی دیگر از این آثار است. در این سفرنامه، اوضاع نابه‌سامان کشور به زبان ساده بیان گردیده و در مقابل، از ویژگی‌های مثبت تمدن غرب سخن گفته است.

۲- کتاب‌ها و آثار دیگر: نوشه‌های میرزا ملکم‌خان، میرزا یوسف‌خان مستشار‌الدوله، عبدالرحیم‌خان طالبوف و میرزا فتحعلی آخوندزاده معروف‌ترین آثاری هستند که در پیدایش مشروطه‌خواهی مؤثر بودند. پذیرش اندیشه‌های غربی و شیفتگی و خودباختگی بی‌چون و چرا در برابر فرهنگ ییگانه، از ویژگی‌های بارز افکار این افراد بود. آنان نهضت مشروطه‌طلبی مردم ایران را که بر بنای عدالت خواهی و نفی استبداد و استعمار بود، با عقاید برخاسته از اندیشه‌های وارداتی و غربی خود درآمیختند.

۱- ن. ک: مولانا، سیر ارتباطات اجتماعی در ایران، ص ۹۴-۹۸؛ ذاکر حسین، مطبوعات سیاسی ایران در عصر مشروطیت، ص ۶۳-۴۴؛ صدر هاشمی، تاریخ چراید و مجلات ایران، ج ۱، ص ۶۳.

پرسش‌های نمونه

- ۱- چه عواملی زمینه‌های نهضت مشروطه را فراهم کرد؟
- ۲- اندیشه‌ی سیاسی اسلام و فعالیت عالمان دینی چه نقشی در پیدایش مشروطه‌خواهی داشت؟
- ۳- نهضت تحت رهبری روحانیون در دوره‌ی ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه بر چه پایه‌های استوار بود و چه اهدافی را دنبال می‌کرد؟
- ۴- در دوره‌ی قاجار اندیشه‌های سیاسی جدید از چه طریقی به ایران راه یافت؟
- ۵- در آثار روش‌نگران ایرانی دوره‌ی قاجار، به چه مسائلی توجه شده است؟

ازدیشه و جست وجو

- ۱- سفرنامه‌ی یکی از ایرانیانی را که در زمان ناصرالدین شاه به اروپا سفر کرده، تهیه کنید و بخش‌هایی از آن را در کلاس بخوانید.
- ۲- در مورد یکی از روزنامه‌های زمان ناصرالدین شاه، مطلبی تهیه کنید.

درس چهارم

آغاز حرکت مردم علیه استبداد و پیروزی نهضت مشروطه

در این درس با سیر حوادث و رویدادهایی که به پیروزی نهضت مشروطه انجامید، آشنا می‌شویم و به ماهیت آن بیشتر پی‌می‌بریم.

مظفرالدین‌شاه

در اواخر دوره‌ی سلطنت ناصرالدین‌شاه، مردم، رفته‌رفته اعتراض خود نسبت به حکومت قاجار را آشکار کردند. ترور ناصرالدین‌شاه، آخرین نمونه‌ی این نارضایتی عمومی بود. او پادشاهی خود کامه بود که در طی حکمرانی پنجاه ساله‌اش، با شیوه‌های استبدادی، از ابراز علنی انتقادهای مردم جلوگیری می‌کرد. جانشین او، مظفرالدین‌شاه، فردی سست‌عنصر، بی‌اراده و بیمار بود و توانایی سروسامان دادن به امور کشور را نداشت. اما در عین حال، رئوف و مهریان بود. مظفرالدین‌شاه، عین‌الدوله را که فردی مستبد بود، به عنوان صدراعظم انتخاب کرد و اداره‌ی مملکت را به او سپرده.^۱

مظفرالدین‌شاه نیز مانند پدرش، سه بار به اروپا سفر کرد. پیامد این سفرها، هزینه‌هایی سنگین بود که دولت با گرفتن وام از بیگانگان، آن را تأمین می‌کرد.^۲

هم‌زمان، در روزنامه‌ها ماجراهایی از این سفرها درج می‌شد و خشم عمومی را بر می‌انگیخت.^۳ خشونت‌های عین‌الدوله و حاکمان ایالت‌ها، همراه با فقر عمومی و رکود شدید اقتصادی نیز، بر این نارضایتی‌ها می‌افزود و کشور را در آستانه‌ی یک سورش سراسری قرار می‌داد.

۱- تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس، ص ۱۷۴-۱۸۷؛ یادداشت‌های ملک‌المورخین، ص ۵۶-۵۱.

۲- ن. ک: سفرنامه فرنگستان (سفر اول مظفر الدین‌شاه)، ص ۸۹ و ۲۱۷-۲۲۹؛ خاطرات احتشام‌السلطنه، ص ۴۲۹-۴۷۸؛ نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ پیداری ایرانیان، ج ۱، ص ۱۲۸ به بعد؛ خاطرات سیاسی میرزا علی خان امین‌الدوله، ص ۲۶۳؛ تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس، ص ۱۶۰-۱۷۵؛ نهضت مشروطه ایران برایه استناد وزارت امور خارجه، ص ۵۶.

۳- ن. ک اعتماد‌السلطنه، «یادداشت‌های روزانه‌ی»، ص ۳؛ خاتمی، زمینه‌های خیزش مشروطه، ص ۲۸؛ «مقدمات مشروطیت»، ص ۸۲-۸۳.

محرم سال ۱۳۲۳ق/فوردين ۱۲۸۴ش. مناسب‌ترین فرصت را برای اعتراض‌های مردمی فراهم کرد. روحانیون با استفاده از حضور مردم در مراسم عزاداری حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام، ضمن تکیه بر جنبه‌ی ستم‌ستیزی قیام آن حضرت، پیام عدالت‌خواهی را بین مردم تبلیغ می‌کردند. از این تاریخ تا ۱۴ جمادی‌الثانی ۱۳۲۴ق/۱۴مرداد ۱۲۸۵ش. سلسله حوادثی رخ داد که سرانجام به پیروزی نهضت مشروطه انجامید.^۱ در ادامه با مهم‌ترین حوادثی که منجر به پیروزی این نهضت شد، آشنا می‌شویم.

۱- ماجراهای نوز بلژیکی

یکی از حوادث شتاب‌دهنده‌ی جنبش مشروطیت ماجراهای نوز بلژیکی بود. این واقعه واکنشی در برابر توهین به مقدسات مردم مسلمان ایران به شمار می‌رود، که آغازگر یک جنبش عمومی شد. اروپاییانی که در تهران بودند، در مراسم سال نو محفلی می‌آراستند و در آن، با پوشیدن لباس‌های مختلف و زدن صورتک (ماسک) بر چهره، جشن بال‌ماسکه برپا می‌کردند. در مراسم سال ۱۲۸۳ش. موسیو نوز بلژیکی، که طبق قرارداد گمرکی ایران و روسیه (۱۲۸۰ش.). کارگزار روس‌ها در امور گمرک ایران بود، بال لباس روحانیان و در حالی که قلیان به دست داشت، عکس گرفت. این عکس در محرم ۱۳۲۳ق/۱۲۸۳ش. در میان مردم عزادار پخش و موجب اعتراض مردم شد؛ زیرا بلژیکی‌ها که از سال ۱۳۱۵ق/۱۲۷۶ش. اداره‌ی گمرک‌های ایران را به دست گرفته بودند، با بدرفتاری افکار عمومی را بر ضد خود تحریک کرده بودند.

رهبری این حرکت را آیت‌الله سید عبدالله بهبهانی به عهده داشت. در واقع این اولین جرقه‌ی نهضت مشروطه بود. پس از آن، طرفداران نهضت تلاش کردند حرکتی را که سید عبدالله بهبهانی آغاز کرده بود، بدون نتیجه رها نشود. به اعتقاد آنان، این گام اگر با موفقیت به پیش می‌رفت، قدم‌های مهم‌تر پشت سر آن برداشته می‌شد.^۲ بنابراین، آیت‌الله سید عبدالله بهبهانی با آیت‌الله سید محمد طباطبائی متعدد شد. این اتحاد، تا پایان حرکت مذکور، ادامه یافت.^۳

همکاری این دو سید روحانی، مردم ستم‌دیده و آزادی‌خواهی را که از مدت‌ها قبل در «انجمن‌های مخفی» تشکل‌های کوچکی فراهم آورده بودند، امیدوار ساخت، تا از گوشه و کنار سر برآورند و آمده‌ی

۱- نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ بیداری ایرانیان، ج ۱، ص ۲۱۷-۲۳۷.

۲- ن. ک: اعظم قدسی، خاطرات من، ج ۱، ص ۱۲۷-۱۲۸؛ صفایی، رهبران مشروطه، ج ۱، ص ۱۷۸؛ مدنی، تاریخ تحولات سیاسی و روابط خارجی ایران، ص ۹۷.

۳- رضوانی، انقلاب مشروطیت، ص ۷۶-۷۷.

آیت الله ببهانی

آیت الله طباطبایی

قیام شوند. در ادامه‌ی این جریان و هم‌مان با سفر سوم مظفرالدین‌شاه به اروپا، عده‌ای از بازرگانان در حرم حضرت عبدالعظیم (ع) تھصن کردند.^۱

۲- نارضایتی مردم ایالت‌ها

در ایالت‌ها نیز حادثه‌هایی رخ داد که شان‌گر فراگیر بودن نارضایتی مردم بود. معروف‌ترین این حوادث ماجراهای شلاق خوردن سه تن از علمای کرمان بود که برای مقابله با فرقه‌ی «شیخیه» در این شهر قیام کرده بودند. این سه، پس از آن که به فلک بسته شدند، از شهر اخراج گردیدند.

در ماه رمضان سال ۱۳۲۳ ق، بهویژه ایام عزاداری امیرالمؤمنین (ع)، محور اصلی سخنرانی واعظان تهران، موضوع توهین به این عالمان بود که برای حفظ تشیع در برابر فرقه‌های ساختگی به‌پا خاسته بودند.^۲

۱- آبراهامیان نوشته است: نخستین اعتراض بهصورت پک راهپیمای آرام در جریان مراسم عزاداری ماه محرم بود. حدود دویست تن از مغازه‌داران و وام‌دهنگان، خواستار عزل موسیو نوز بلژیکی و بازپرداخت وام‌هایی که دولت از آن‌ها گرفته بود، شدند. (ایران بین دو انقلاب، ص ۱۰۴).

۲- ن. ک: نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ بیداری ایرانیان، ج ۱، ص ۳۰۹-۳۲۴؛ ملک‌زاده، تاریخ انقلاب مشروطیت ایران، ص ۸۶-۸۰.

در دیگر ایالت‌ها و شهرها نیز شرایط نامساعد بود؛ شعاع‌السلطنه، حاکم فارس، با استمگری‌های خود، موجب نارضایتی مردم شده بود. مردم خراسان از استمگری‌های آصف‌الدوله به جان آمده بودند. در قم، فردی که امتیاز جابه‌جایی مسافران تهران – قم را به دست آورده بود، آشکارا به خودسری می‌پرداخت. او که به «عسکر گاریچی» شهرت داشت، با بی‌احترامی به یک زن پاکدامن، عالمان قم را به واکنش واداشت، اما دولت به سادگی از کنار این حوادث گذشت. درنتیجه، دامنه‌ی اعتراض‌ها بیش‌تر گسترش یافت.^۱

۳- ماجراهی بانک استقراضی روس

با وجود مخالفت عمومی، روس‌ها در محل یک قبرستان متروک، ساختمان بانک استقراضی روس را بنا نهادند. آیت‌الله سید محمد طباطبائی به شدت با این کار مخالفت کرد. مردم نیز از این اقدام روس‌ها، ناخشنود بودند. بنابراین، یک اعتراض عمومی شکل گرفت، اما روس‌ها، با بی‌اعتنایی، به کار خود ادامه دادند. تا این که موضوع به اطلاع مراجع تقلید نجف رسید.

آیت‌الله سید محمد طباطبائی و سید عبدالله بهبهانی و روحانی دیگری به نام میرزا مصطفی آشتیانی^۲، به همراه مردم تهران در یک شورش عمومی، ساختمان مذکور را با خاک یکسان کردند.^۳

۴- فلک شدن بازار گانان

در دوران قاجاریه برخی از کالاهای مورد نیاز مردم مانند نفت، کبریت و قند از روسیه وارد می‌شد. در اثر جنگ روس و ژاپن نرخ قند افزایش یافت.^۴

در اواخر ماه رمضان ۱۲۲۳ق/۱۲۸۴ش. گران شدن قند، شعله‌های اعتراض را برافروخت. عین‌الدوله این موضوع را بهانه کرد تا از مردم، زهر چشم بگیرد. به اشاره‌ی او، علاء‌الدوله، حاکم تهران، بازار گانانی را که در ماجراهی نوز بلژیکی به حرم حضرت عبدالعظیم پناهنه شده بودند، احضار کرد و برخی از آنان، از جمله حاج سید‌هاشم، تاجر خوش‌نام قند، را به فلک بست. به همین سبب، شهر به هم ریخت؛ بازارها بسته شد و مردم در «مسجد شاه» گرد آمدند. در بی‌این تجمع، مردم نیرو گرفتند و

۱- اعظم قدسی، خاطرات من، ج ۱، ص ۱۲۸-۱۲۲.

۲- او پسر کوچک میرزا حسن آشتیانی معروف بود که در نهضت تباکو نقشی فعال داشت.

۳- جهت اطلاع بیش‌ترن. ک: نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ پیداری ایرانیان، ج ۱، ص ۳۲۵-۳۲۸؛ اعظم قدسی، خاطرات من، ج ۱، ص ۱۲۴-۱۳۰.

۴- نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ پیداری ایرانیان، ج ۱، ص ۲۳۳؛ نهضت مشروطه بر پایه‌ی اسناد وزارت امور خارجه، ص ۱۲۹.

عبدالمجید میرزا عینالدوله

کشمکش بین طرفداران استبداد و عدالت خواهان، شدت گرفت. دولت به وحشت افتاد و با پا در میانی حاج میرزا ابوالقاسم امام جمعه، به طور موقت، قضیه فیصله یافت. حاج میرزا ابوالقاسم، داماد ناصرالدین شاه بود. او از جانب شاه به امامت جمعه‌ی تهران منصوب شده بود و از وی دربار، پشتیبانی می‌کرد.

فردای آن روز، در مسجد شاه، مجلسی بزرگ برپا شد. این تجمع، با توطئه‌ی امام جمعه درباری و عوامل او که پشتیبان نظام استبدادی بودند، به تشنج کشیده شد و مأموران، با چوب و چماق به جان مردم افتدند. دربی این حادثه، اجتماع‌های بزرگی در منزل‌های علمای برپا شد. به پیشنهاد آیت‌الله سید محمد طباطبائی، روحانیون و مردم، با حالت اعتراض تهران را ترک و در حرم حضرت عبدالعظیم تحصن کردند.^۱

۵- مهاجرت صغیر

مهاجرت روحانیون و مردم به شهر ری و تحصن در صحن حضرت عبدالعظیم به مهاجرت صغیر مشهور است.

این مهاجرت، اولین مرحله‌ی اتحاد نیروهای ضد استبداد بود. هر روز برعده‌ی این مهاجران افزوده می‌شد. عین‌الدوله برای بازگرداندن علمای مهاجران، به هر شیوه که متولی شد، نتیجه نگرفت^۲. از آنجا که درباریان فاسد، مانع از رسیدن خبرهای صحیح به مظفرالدین شاه بودند، مهاجران مجبور شدند سفیر عثمانی را واسطه قرار دهند و توسط او، خواسته‌های خود را به گوش شاه برسانند.

۱- اعظم قدسی، خاطرات من، ج ۱، ص ۱۳۴؛ نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ پیداری ایرانیان ج ۱، ص ۳۳۱؛ محیط مافی، مقدمات مشروطیت. ص ۸۶.

۲- کسری، تاریخ مشروطه‌ی ایران، ص ۶۶.

مهم‌ترین آن خواسته‌ها به شرح ذیل بود :

– ایجاد عدالت‌خانه در همه‌ی شهرها، برای رسیدگی به شکایت‌های مردم و برقراری عدالت در جامعه.

– عمل به قانون اسلامی، به‌طور دقیق و به دور از ملاحظه‌های شخصی.^۱
مصطفی‌الدین شاه و عین‌الدوله اعلام کردند که با خواسته‌های مهاجران موافق هستند. بنابراین، این مهاجرت، پس از یک ماه، خاتمه یافت.

۶- مهاجرت کبری

هنوز مدت زیادی از بازگشت مهاجران نگذشته بود که معلوم شد عین‌الدوله به آنان وعده‌ی دروغین داده و در پی آن است که با ایجاد اختلاف در میان آنان و دستگیری، تبعید و زندانی کردن رهبران قیام، جلوی حرکت‌های انقلابی دیگر را بگیرد. آیت‌الله طباطبائی چند بار به مظفر الدین شاه نامه نوشت و خواسته‌های مردم و بی‌اعتنایی عین‌الدوله را به او بادآور شد. اما این نامه‌ها یا به دست شاه نرسید و یا به آن‌ها توجه نکرد. وقتی عین‌الدوله دستور دستگیری و تبعید شیخ محمد واعظ را داد، بین مردم و سربازان درگیری پیش آمد و درنتیجه، چند نفر مجرح شدند و طلباء‌ی به‌نام سید عبدالحمید، به شهادت رسید. این حادثه، خشم مردم را برانگیخت و آنان جنازه‌ی سید را به مسجدی در مرکز شهر رساندند.

عین‌الدوله به سختگیری بیش‌تر پرداخت و تهران حالت حکومت نظامی به خود گرفت.^۲ عین‌الدوله از علما خواست که به خانه‌های شان بروند تا خواسته‌های آنان عملی شود. اما رهبران مردم، پس از بحث و تبادل نظر، تصمیم گرفتند این بار در اعتراض به اقدام‌های دولت، به شهر مقدس قم مهاجرت کنند. این مهاجرت که گسترده‌تر از مهاجرت قبل بود، به «مهاجرت کبری» معروف شد.

تحصن در سفارت انگلیس

به موازات مهاجرت عدالت‌خواهان به قم، عده‌ای در باغ سفارت انگلیس گرد آمدند و به بست نشستند. سنت «بست‌نشینی» و تحصن که از دیرگاه در ایران معمول بود، بیش‌تر در مساجد و

۱- برای دریافت اطلاعات بیش‌ترن. ک : کسری، تاریخ مشروطه ایران، ص ۷۱؛ نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ پیداری ایرانیان، ج ۱، ص ۲۹۶.

۲- حاکم نظامی، محمد ولی تنکابنی بود : ن. ک : ملک‌زاده، تاریخ انقلاب مشروطه ایران، ص ۳۵۷.

زیارتگاه‌ها و اماکنی
صورت می‌گرفت که مورد
احترام مردم قرار داشت و با
باورهای دینی آن‌ها سازگار
بود. مشروطه‌خواهان،
بدون پناهندگی به سفارت
انگلستان، می‌توانستند به
خواسته‌های خود دست
یابند. دولت انگلستان بر
خلاف دولت روسیه که از
دربار حمایت می‌کرد، به ظاهر

دیگ‌های غذا در سفارت انگلیس برای مشروطه خواهان

پشتیبان نهضت مشروطه بود. انگلستان، برای نیل به مقاصد و منافع استعماری اش این سیاست را در پیش گرفته بود. اما کسانی که از سیاست پیچیده‌ی استعمار انگلستان درک روشنی نداشتند و نسبت به غرض‌های بیگانگان غافل بودند، از تجربه‌ی جنبش تباکو، درس و عبرت لازم را نگرفتند. از این‌رو، سفارت انگلستان در تهران که آرزویی جزا خراج طرفداران روسیه را از دربار نداشت، عده‌ای از عامل‌های شناخته شده‌ی خود را در بین آزادی‌خواهان وارد و مردم را به تحصین در سفارت‌خانه تشویق کرد.^۱

پیروزی نهضت و تشکیل مجلس شورای ملی

همراه با مهاجرت علمای تهران به قم، عالمان سایر شهرستان‌ها و مراکز ایالت‌ها نیز وارد میدان شدند و نهضت مردمی به اوج خود رسید. بهخصوص، حضور شیخ فضل الله نوری، روحانی طراز اول تهران، در کنار آیت الله بهبهانی و آیت الله طباطبائی، بر استحکام قیام افزود.

با اوج گیری نهضت، حکومت برای شنیدن خواسته‌های معترضان اعلام آمادگی کرد.

مهم‌ترین این خواسته‌ها عبارت بودند از :

۱- برکناری عین‌الدوله از صدارت

۲- فراهم کردن زمینه برای بازگشت مهاجران به تهران

۱- رایین، انجمن‌های سری در انقلاب مشروطیت، ص ۸۹. همچنین ن. ک : نامور، برخی ملاحظات پیرامون تاریخ انقلاب مشروطیت،

ص ۷۶

۳- ایجاد عدالت‌خانه

۴- تشکیل دارالشورا (مجلس نمایندگان)

مظفرالدین شاه تسلیم خواسته‌های مردم شد. او عین‌الدوله را عزل کرد و فرمان تشکیل مجلس شورای ملی را در ۱۴ مرداد ۱۲۸۵ صادر کرد. هفت روز بعد، علما، با استقبال پرشکوه مردم، از قم بازگشته‌اند. شهر چراغانی و جشن شادی به پاشد و در ۲۸ مرداد، اولین دوره‌ی مجلس شورای ملی با حضور نمایندگان تهران تشکیل گردید. عده‌ای از سیاستمداران مشروطه‌خواه، به تدوین قانون اساسی پرداختند.^۱ آنان با عجله آن را نوشتند و به امضای مظفرالدین شاه رساندند. شاه، ده روز پس از امضای قانون اساسی، درگذشت. به این ترتیب، کشور استبداد زده‌ی ما، با بهره‌گیری از اندیشه‌های سیاسی عالمان بزرگ دینی، کوشش فرهیختگان جامعه و مجاهدت مردم، به حکومتی دست یافت که می‌باشد براساس قانون اداره می‌شد.

بازگشت علمای از مهاجرت کبری

۱- مخبر‌السلطنه هدایت نوشته است: «صنیع‌الدوله، محتشم‌السلطنه، مشیر‌الملک، مؤتمن‌الملک و نگارنده، معین‌شدیم نظام‌نامه‌ی انتخابات را بنویسیم.» («خطرات و خطرات»، ص ۱۸۹.)

فکر کنید و پاسخ دهید:

به نظر شما چرا نمایندگان مجلس شورای ملی در نوشتتن قانون اساسی مشروطه
شتاب داشتند؟

پرسش‌های نمونه

- ۱- پیش از جریان مهاجرت صغیری چه حوادثی موجب خشم و اعتراض مردم شد؟
- ۲- علل جنبش عمومی مردم تهران علیه نوز بذریکی را توضیح دهید.
- ۳- مهاجران در مهاجرت صغیری چه خواسته‌هایی داشتند؟
- ۴- منظور از سنت بست نشینی چیست و سفارت انگلستان در نهضت مشروطه چگونه از این سنت به سود منافع آن کشور استفاده کرد؟
- ۵- در هنگام مهاجرت کبری، چه خواسته‌هایی مطرح شد؟
- ۶- مظفرالدین شاه در راستای خواسته‌های مشروطه‌خواهان چه اقداماتی انجام داد؟

ازدبیشه و جست وجو

- ۱- در مورد مهاجرت مشروطه‌خواهان به قم، مطلبی تهیه کنید.
- ۲- با راهنمایی معلم خود یکی از کتاب‌هایی را که در زمان مشروطه نوشته شده و جریان مشروطه‌خواهی در آن وجود دارد، تهیه کنید و بخش‌هایی از آن را در کلاس بخوانید.